

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1248/11
18.01.2012. година
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Миломира Николића и Лидије Ђукић, чланова већа, у парници тужилаца М.М. из Ш, чији је пуномоћник Ј.Ђ, адвокат из Н.С, против тужене Републике Србије, Министарство за рад, запошљавање и социјална питања, коју заступа Републичко јавно правобранилаштво, Одељење у Новом Саду, ради исплате, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 10452/10 од 24.08.2011. године, у седници одржаној 18.01.2012. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 10452/10 од 24.08.2011. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 10452/10 од 24.08.2011. године жалба тужене је делимично усвојена и пресуда Основног суда у Новом Саду П 1554/10 од 17.06.2010. године преиначена у побијаном усвајајућем делу и у делу одлуке о трошковима поступка тако што је обавезана тужена да тужиоцу на име разлике између припадајућег и неисплаћеног дела накнаде за време незапослености за период од 28.09.2005. до 31.03.2006. године исплати 31.136,20 динара са законском затезном каматом на појединачне износе ближе описане у том делу изреке, и обавезана тужена да тужиоцу на име разлике између припадајућег и неисплаћеног дела допунске личне инвалиднине за период од 28.09.2005. до 31.03.2006. године исплати 5.186,732 динара са законском затезном каматом на појединачне износе ближе описане у том делу изреке, одбијен део тужбеног захтева за исплату разлике између припадајућег и неисплаћеног дела накнаде за време незапослености за период 01.09.1999. до 27.11.2005. године са законском затезном каматом, део тужбеног захтева за исплату разлике између припадајућег и неисплаћеног дела допунске личне инвалиднине за период 01.06.2001. до 27.11.2005. године са законском затезном каматом и захтев за исплату законске затезне камате на досуђене износе за период од 01 - 15. у месецу и обавезана тужена да тужиоцу на име трошкова исплати 25.000,00 динара. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженој накнади трошкове жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену тужена је изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права позивајући се на чл. 395. ЗПП.

Апелациони суд у Новом Саду решењем РЗ-144/11 од 26.10.2011. године није прихватио предлог да Врховни касациони суд одлучује о ревизији у смислу члана 395. ЗПП, наводећи да је побијана пресуда донета у складу са уједначеном судском праксом према којој је прихваћен став Врховног касационог суда на који се тужена позива (накнада штете према одредби чл. 376. став 1. ЗОО).

Врховни касациони суд је прихватио образложење Апелационог суда у Новом Саду и нашао да нису испуњени услови из чл. 395. ЗПП за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 401. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да је ревизија недозвољена.

Тужба ради дуга поднета је 28.11.2008. године, а преиначена повећањем тужбеног захтева 16.11.2009. године. Вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде је 36.322,93 динара. Тужена је изјавила ревизију 14.09.2011. године.

Према Закону о изменама и допунама Закона о парничном поступку, одредбом члана 55. став 1. прописано је да ће се поступци започети пре ступања на снагу овог закона окончати по одредбама овог закона. Чланом 38. истог закона измењен је члан 394. ЗПП, према коме ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима када се тужбени захтев односи на утврђење права својине на непокретностима, потраживање у новцу, предају ствари или извршење неке друге чинидбе, ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 100.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Имајући у виду да је тужена изјавила ревизију после ступања на снагу Закона о изменама и допунама ЗПП, то се у овом случају примењују одредбе тог закона, којим је измењен члан 394. Закона о парничном поступку. Стога је ревизија тужене недозвољена, јер је вредност предмета спора испод 100.000 евра.

На основу члана 404. ЗПП, одлучено је као у изреци.

Председник већа
судија
Весна Поповић,с.р.